

מוסטקי בהופעה בשוויץ ב-2004. יוסף שפהץ ל'ז'ורז' צילום: אפי-י

קולו של אגן הים התיכון

אביroma גולן

ארץ אחת. בקולו הרך והצורה, בכל הלשונות שהיו לשונות אביו ואמו, הוא שר בעצם את השיר הגדול מכלום, השיר של אגן הים התיכון, זה שהבל שכלנו פתני, שיר נבון שופע שם וחומר, ומלה וים, שיר של נור פרוע, שוחר חירות ושופע פיסוס ואהבה.

התרבויות הצרפתיים הענקים ששרו את ז'ורז' - גראן, ברברה ומונטאן, אבל מוסטקי, שמעולם לא הפנה עורף לסייעתו האמיתית, נשאר "מטק" גם בשנים שכבר היה אפוך תחילת עולם.

כי לפני שהיה ז'ורז', נשא מושטקי את השם הערבי יוסף, כי היה בן למשפחה יהודית-יוונית שמצוואה באקי קורפו (האי היווני שהיה או שלטונו איטלקית) וגירה אל אלכסנדריה שבמצרים בסנים

שבחן חותמה העיר הזאת את שני תניה המפוארות ביותר. קשה להעלוות על הדעת עירוב כזה, עמוק וצבעוני ועוז, של תרבויות: האיטלקיות האצטיליות, היוונית הספרותית המצווחחת, ההוריה העברית-מצריית והקוסמופוליטיות הלבנוניתית התקופה גנאי למחרגים מארצאות חיים תיכונים, כדי לגדר את המרכבות העשרה והיפהפה שמייצגת יצירתיות של מוסטקי, כמו גם אישיותו והbigografia שלו.

בשיר הזה הגדר עצמדו מושטקי בין ה-32, שהצליח באורח פלא ובכישרונו גדול לחזור אל לב החובזמה הפארסאית המתנסחת והסגוראה, כאחר המוחלט. אחר

מדרני, צמא לחשוף ונדרדים, וכבה בעת גם פיסני ומלא אנושיות ואהבה. לנו, ל"מטק", יש פ्रצוף של יהודי נורדר ושל רועה יווני, עניינים חולמניים ופה ששתה לחיות "נצח של אהבה"

וכמו אצל רבים וטובים, גם אצל מוסטקי גברה הצרפתית על הכל. יוסף הפך ל'ז'ורז', התאהב בפפאים וכחיב למרים הגורי' לים. אבל מעולם לא איבד את זהותו. כי ה"מטק" המשיך לשידר בכל השפות שצמח בהן, ולא כמו זמר שמשתעשע בלשון ודה, אלא כמו אדם שעשו מכל הלשונות האלה, מכל התרבותות והטעמים האלה - וכל מקום שהוא בא אליו רואה בו את בנו האבוי. אבל ה"מטק" לעולם אינו בן

מכל השירים ש'ז'ורז' מוסטקי הלחין, כתב ושר, מכל הלהיטים האלמנטים שאחרים שרנו והתי פרסמו בזוכותם, אין כמו השיר הפשטוט, הענגוג והנגוע לב LE METEQUE (המכור בתרגום העברי של נסם אלוני בשם "פר-צונני"), שמילינו בני אדם זמו אטמול כשןודע להם על מותג. ואין כמו המושג הזה, ה"מטק", שנולד ביוון העתיקה והתגלגל אל הצרפתית המודרנית כמלת גנאי למחרגים מארצאות חיים תיכונים, כדי לגדר את המרכבות העשרה והיפהפה שמייצגת יצירתיות רתוי של מוסטקי, כמו גם אישיותו והbigografia שלו.

בשיר הזה הגדר עצמדו מושטקי בין ה-32, שהצליח באורח פלא ובכישרונו גדול לחזור אל לב החובזמה הפארסאית המתנסחת והסגוראה, כאחר המוחלט. אחר מדרני, צמא לחשוף ונדרדים, וכבה בעת גם פיסני ומלא אנושיות ואהבה. לנו, ל"מטק", יש פראצוף של יהודי נורדר ושל רועה יווני, עניינים חולמניים ופה ששתה לחיות כל יום "נצח של אהבה".atri החדשנות בעולם הוציאו שמוסטקי והוא איש שכותב לאידית פיאוף האגדית את הלhit הכי גדול שלה, "AMILORD", וכך שבו וקיבעו אותו במקום שונה להם להציג אותו, זה של ז'ורז', כמו ברנסנס, מבירת התרבות פאריס ומלהנסטר ניס הצרפתים כל כה, כמו סמלי

האוניברסיטה העברית בירושלים
The Hebrew University of Jerusalem

הchodog להיסטוריה

פרופ' יעקב ל' טלמון

Prof. Jonathan Sheehan
University of California, Berkeley
ירצה על

The Sacrificing King:
Between Theology and Law in Early Modern Europe

שני, "יח בסיוון תשע"ג, 27 במאי 2013, בשעה 18:30
בבית האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים
כיכר אלברט איינשטיין, רח' ז'בוטינסקי 43, ירושלים

אוניברסיטת העברית בירושלים

הרצאה

www.huji.ac.il

אחר הchodog להיסטוריה:
<http://hum.huji.ac.il/unitsp.php?cat=264>

